

LA COSTA DEL MECO

Full periòdic informatiu de l'A.VV Dalt la Vila

Nº 24 - Edició de
setembre de 2013

correu-e : avvdaltlavila@gmail.com

Web : daltlavila.cat

Tiratge 400 exemplars

EDITORIAL

FER PINYA o CAMPI QUI PUGUI

Des del seu inici la nostra A.VV ha estat fonamentada en la millora del nostre barri, tan en l'aspecte social, com en els aspectes d'urbanisme, mobilitat, qualitat de vida, etc. Sou molts els veïns i veïnes que s'han implicat en aquests objectius mitjançant la nostra entitat. A hores d'ara ens sembla que és prou evident la feina feta per les darreres juntes directives de la nostra associació, només cal repassar les hemeroteques locals, tan de la premsa escrita com dels mitjans audiovisuals, per comprovar que ha estat tal com ho diem. L'associació continua vetllant pel conjunt del Dalt la Vila des d'un punt de vista general, per tal de dignificar el nostre barri al màxim possible. Són molts els entrebancs que sovint hem de sortejar i moltes les hores de dedicació que hem d'emprar, encara que com a sers humans que som, no sempre tenim èxit en el nostre esforç. No esperem res a canvi, només el reconeixement a la nostra voluntat en fer les coses ben fetes. Pel qui vulgui certificar el que estem dient posem a la seva disposició els centenars de documents dirigits a les administracions, Generalitat, Ajuntament, etc. tant en els aspectes urbanístics, de mobilitat, de mobiliari urbà, de via pública, i sobretot de patrimoni.

Per aquest motiu no podem acceptar i evidentment rebutgem, qualsevol comentari de manca d'interès vers els temes del barri i, sobretot, no acceptem que vinguin de persones que sent veïns i veïnes nostres, que no s'han volgut implicar, o ni tan sols fer-se socis de l'AVV, tinguin la barra de dir-nos que no hem fet res pel barri.

Dit això, emplacem a qui cregui que no fem les coses el millor possible a fer els passos necessaris per corregir-ho, per exemple:

- Si no és soci o sòcia, fer-se'n. És una manera de ser menys insolidari/a
- Fer valdre les seves opinions dins l'entitat i a tots els socis a les assemblees.
- Presentar-se a presidir la propera junta directiva conjuntament amb el seu equip de col·laboradors.

Canviem de tema. L'A.VV Dalt la Vila estem disposats, si la administració municipal ens ho requereix, a no ser l'interlocutor dels afers de Dalt la Vila. Estem disposats només faltaria, que l'Ajuntament tracti i dialogui directament amb el veïnat les solucions més adient als problemes que cada un li presenti; a nosaltres ens alleugeria la feina i, pel què sembla, algun daltvilatà estaria més content. Evidentment que tampoc restaríem amb els braços plegats; traüríem la pols a la "ciclostil" de fer instàncies i la posaríem en marxa a tot drap.

És clar que l'administració ha de dialogar amb tot aquell ciutadà/na que ho demani. Els diàlegs amb la nostra entitat son diàlegs de conjunt, els diàlegs amb un veí o veïna son diàlegs individuals.

Ens sembla que queda prou clar. **Administració vosaltres decidiu.**

JA S'HA OBERT EL PERÍODE DE PAGAMENT DE LES QUOTES DE SOCI /A D'AQUEST ANY 2013

Des del dia 1 de setembre ha quedat obert el període de cobrament de les quotes anuals de soci/a de l'entitat.

Tal com es va acordar en reunió de junta i posteriorment ratificat en assemblea ordinària, els socis/es que no tinguin el pagament domiciliat pel banc o caixa, caldrà que abonin l'import de la quota (12 €) mitjançant el corresponent ingrés directe al compte de l'entitat:

**LA CAIXA Avda. Martí Pujol 223 - 229
Badalona
Compte Nº 2100-2734-56-0200033771**

També poden fer-ho mitjançant transferència bancària al mateix compte. Per a totes dues opcions caldrà esmentar el nom i cognom del soci/a a qui correspon el pagament. El període de pagament finalitzarà el 31 de desembre d'enguany.

Dins del període esmentat es donaran de baixa com a socis/es de l'entitat tots aquells que no hagin abonat encara les quotes dels anys 2011 i 2012. S'exceptuaran aquells que per motius personals i/o econòmics els hagi estat impossible fer efectiu el pagament de la quota corresponent.

Recomanem una vegada més que tots aquells socis/es que encara no tinguin domiciliat el seu rebut, ho facin com més aviat millor. També demanem a tothom que hagi canviat el seu número de compte, que ens ho faci saber de manera urgent donat que les despeses de rebuts tornats són un greuge per a l'economia de l'entitat.

Tan els que vulguin a partir d'ara domiciliar el seu rebut, com els que hagin de canviar el número del seu compte bancari, poden fer-ho des de la pàgina web de l'entitat (<http://daltlavila.cat>) clicant a l'opció de **CONTACTAR** .

Pl. de la Constitució, 4 - Tel. 93 464 28 34
(Dalt la Vila) BADALONA

FORN DE PA

J. Argelich

C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

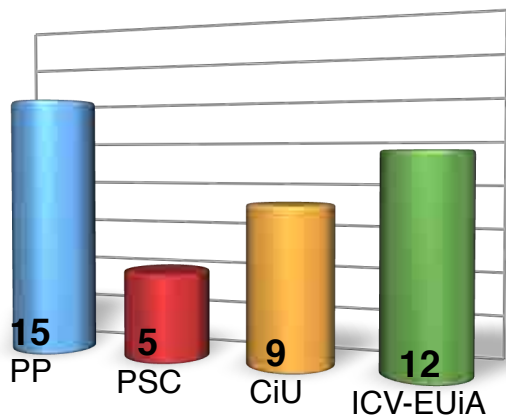

Miquel
Carreras

bellesa i estil

Evolució gràfica municipal

DES DEL DARRER MECO DE MARÇ HAN PASSAT CATORZE SETMANES, PER TANT AQUESTA VEGADA SUMEM 14 PUNTS A LA GRÀFICA.

Justificació:

Tots sabem que qui governa té la capacitat de prendre decisions i executar-les, també sabem que normalment els grups que estan a l'oposició poc o gens poden condicionar en les execucions dels que manen. Dit això i tenint en compte la naturalesa humana, creiem que s'ha de fer costat a qui sempre ha fet costat al Dalt la Vila, i és per això que posem 4 punts a ICV-EUiA.

També i sent honestos posem 2 punts al PSC ja que després de molt, molt de temps, per fi ens van sol·licitar de reunir-nos per comentar diverses qüestions del barri, varem fer-ho i agraïm el detall encara que no hi hagin fruits pel Dalt La Vila.

Finalment i sent reconeixadors de les coses que es fan, puntuem als qui governen amb 4 punts cada un, o sigui 4 pel PP i 4 per CiU. Ja que la realitat és la que és, i tant el PP com CiU han començat a posar fil a l'agulla en portar a terme accions de millora pel nostre barri. El nostre reconeixement per ells alhora que esperem i desitgem que continuïn en la millora del casc antic de la ciutat.

Els Semàfors

SEMÀFOR VERD

Per l'Ajuntament. L'obertura del tram de dalt del carrer Termes Romanes fins a Fluvià és una bona nova que ens ha de permetre continuar treballant de cara als camins escolars al nostre barri.

També volem destaca l'ajuntament i l'empresa Copcisa, perquè han urbanitzat una part de plaça de la Vila Romana i el tram final de St. Felip i de Rosés, per l'excel·lent textura en l'acabat d'aquesta calçada de sauló, atès que recull la tradicional urbanització que havia estat de molts carrers badalonins.

SEMÀFOR VERMELL

També per l'Ajuntament. No ens agradaria que al segle XXII els nostres descendents encara estiguessin reclamant l'arranjament del carrer de la Costa. Aquest projecte acordat, pactat, i amb varies dates d'inici d'execució, encara està per fer, i segons un oceller que ens ho ha dit, dins l'equip d'urbanisme del consistori hi ha qui encara hi posa entrebancs.

Sense ser semàfor vermell, volem fer un toc d'atenció a l'Ajuntament per tal que tingui cura del paviment del carrer Sant Felip i de Rosés donada la seva peculiaritat en ser de terra i sauló. Fins ara no s'hi ha fet un bon manteniment però esperem que, arran del nou tram, s'hi estigui més a sobre perquè l'erosió natural i el trànsit rodat no el malmeti.

Vivir en Baetulo

per Francisco de la Torre

Hoy nos apartaremos un poco del tipo de relatos que hasta ahora íbamos narrando. Hablaremos de un personaje llamado

Lucius Aemilius Paernus

Ciudadano romano, hijo de Lucius de la tribu galeria, nació en el municipio de Aeso (Isona, actualmente Pallars Jussà). Nos cuenta que a los 17 años dejó la casa materna en busca de aventuras y llego a Tarraco, donde quedó maravillado por el mar y la ciudad donde se celebraron unos juegos en el anfiteatro, a los cuales asistió. Se alistó como legionario en la VII Germánica; más tarde lo encuadraron en la Legión VII Claudia, una de más combativas del Imperio. Con esta legión recorrió medio mundo: la península báltica, el mar Negro, la ribera del Danubio, Rumanía. Al terminar, dice, "me encontré que me había convertido en un experto con sólo 28 años, cargado de recompensas y buenas perspectivas profesionales". El emperador Trajano, que observó la preparación y eficacia de su centuria, ordenó que lo incorporasen como oficial a su Guardia Pretoriana. En este puesto permaneció seis años. Después de seis años tuvo que marchar de nuevo a la guerra, esta vez en Mesopotamia, Islas Británicas y Alejandría. Finalmente le adjudicaron la Legión II Augusta, con una nueva graduación de centurión '**Primus pilus**' con lo que se convirtió en el jefe de centuriones de la legión, con el poder ejecutivo sobre la unidad. El **Primus pilus** era el oficial que hacía de intermediario entre los generales y los legionarios.

El último año de servicio lo cumplió como prefecto de campamento y coordinador de las obras del muro de Adriano. Estaba ya muy mayor y le pesaban las medallas; este cargo final era el máximo que podía aspirar cualquier legionario.

Cuando se licencio había acumulado una una fortuna respetable para un soldado. Con ella, y vendiendo las propiedades de Britania recibidas en recompensa por sus servicios, volvió a Aeso, donde estuvo hasta el final de sus días como un ciudadano respetable. Tenía 49 años. Había estado más treinta años sirviendo al ejército.

Extraido de Internet (Juan Serrano Sayas) Participación hispana en los Juegos olimpicos de Olimpia y del Imperio romano

Notícies de la redacció

SOLIDARITAT

Extret del Informe sobre la malnutrició infantil a Catalunya - Agost 2013

“ L'alimentació és un dret fonamental, entre d'altres, perquè condiciona enormement el gaudi d'altres drets humans. En efecte, als infants que viuen en la pobresa i que estan alimentats de manera insuficient o inadequada els manquen els recursos necessaris per assolir el seu màxim desenvolupament i la resta de drets que recull la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant. La privació d'una alimentació adequada en els primers anys de vida, a més, té un impacte important en el desenvolupament físic, intel·lectual i emocional present i també posterior, i és una causa originària de la persistència de la pobresa en l'edat adulta, al llarg de tota la trajectòria vital “...

<http://www.sindic.cat/site/unitFiles/3506/Informe%20malnutricio%20infantil%20catala.pdf>

A la darrera reunió de la junta (2 de setembre) la directiva va acordar per unanimitat destinar el 50% dels cobraments nets de les quotes de socis d'enguany a entitats d'ajuda social (ONG) que es preocupen i lluiten per combatre la desnutrició infantil del nostre entorn. Segurament no serà un gran import encara que s'espera incrementar-lo mica en mica. La junta és de l'opinió que, en el context actual de crisi econòmica, cal col·laborar en el que es pugui per ajudar als qui més ho necessiten, i és molt injust que sigui la mainada, en un període clau per el seu creixement, qui pateixi més les conseqüències de la crisi.

ADREÇA DE CORREU-E DELS SOCIS/ES

Fins ara són quaranta dos els socis/es de l'entitat que ens han fet arribar la seva adreça electrònica per així estar informats de les diferents qüestions que ens afecten com a daltvilatans.

L'avantatge de disposar de l'adreça electrònica dels associats/des, és la d'estar informat molt ràpidament de totes les coses que afecten al barri, així com de les diverses informacions que l'entitat rep i que poden ser d'interès per tothom en general.

Una vegada més la junta de l'entitat us demana que ens envieu la vostra adreça de correu-e per a ser més eficaç la millora de la vostra informació sobre Dalt la Vila.

Podeu transmetre aquesta informació mitjançant l'opció CONTACTAR de la nostra web (<http://daltvila.cat>) Us encoratgem a fer-ho.

LOTERIA DE DESEMBRE

Enguany l'associació també provarà la sort en la loteria de desembre, però en lloc d'adquirir els dècims a les LOTERIAS DEL ESTADO, es farà a les LOTERIES DE CATALUNYA.

Per tant, la loteria d'aquest any serà pel sorteig del 31 de desembre.

Segons la publicitat que se'ns fa arribar, els beneficis d'aquesta Loteria seran destinats als projectes socials de la Generalitat. Creiem que amb el nostre canvi afavorim les millores que calen en l'àmbit social de Catalunya. Com cada any l'associació jugarà un euro per cada soci.

Al proper MECO ja es donarà a conèixer el número que jugarà la nostra entitat tot esperant que la sort ens acompanyi en aquest 2013.

PUBLICITAT A LA XARXA

Dalt la Vila és un barri tranquil i val la pena fer-lo conèixer amb publicitat d'oci i comerç. Posem a disposició dels comerciants del barri la inclusió de publicitat en la nostra WEB.

A partir 1 € o 2 € mensuals (pagament anual) us podem col·locar el vostre anunci totalment personalitzat. Els comerços que actualment col·laboren anunciant-se a LA COSTA DEL MECO tindran un descompte si

volen anunciar-se també a la WEB de l'entitat.

La vostra activitat de referència a Dalt la Vila, serà vista i coneguda arreu.

FIRA DE L'ARROP

S'està informatitzant tots els processos referents a l'organització de la Fira de l'Arrop, que s'espera tenir conclusos pel proper any 2014. Amb el nou sistema s'alleugerarà, en gran mesura, tots els tràmits necessaris amb els firaires participants; així, comportarà una menor feina per a l'associació i una millora en l'organització de la fira.

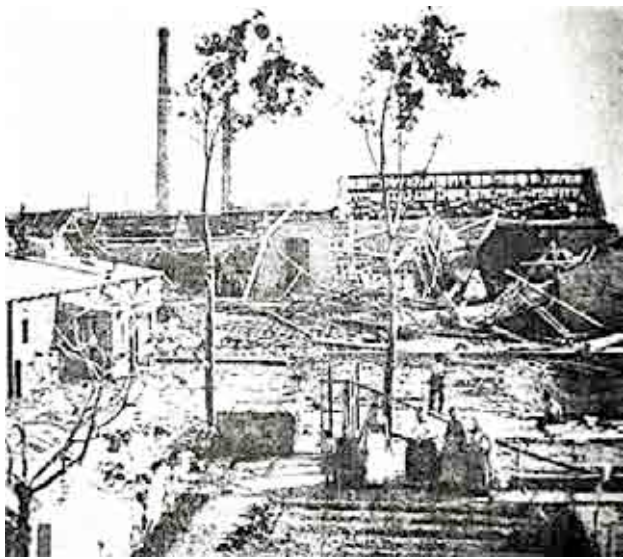
A dia d'avui més de la mitat dels firaires que participen a la nostra fira, ja tenen les seves dades actualitzades en el nostre fitxer de la Fira de l'Arrop. Els qui encara no les han validades tenen fins el proper dia 15 d'octubre per fer-ho. A partir d'aquesta data ja començarem tots els procediments necessaris per tenir-ho tot a punt pel maig de 2014.

La Tempesta també ens l'ha jugada a Badalona

El 15 de Juny de 1892, durant tot aquell mati els termòmetres havien anat en descens enunciant una gran tempesta, amb l'augment dels núvols que a mesura que avançava el dia s'anaven compactant i prenent una tonalitat mes negra a cada moment.

Sobre les tres i escaig de la tarda; procedent de Nord-Oest a Sud-Est i amb una extensió de quasi un kilòmetre, es va produir una davallada desmesurada i un "Cicló o Tornado" va ocasionar moltíssimes destrosses a la ciutat. Unes fortes ràfegues de vent, que al trobar qualsevol impediment armaven un terrabastall insuportable, que era augmentat pels sorolls que produïen els objectes caiguts al seu pas. La magnitud del temporal, a més del que va derruir i estavellar, va ocasionar 3 morts: un a la fàbrica de galetes anomenat Joan Teixidor, un altre dins d'un vagó de mercaderies de renom "Gallina" i el tercer, que es va aixoplugar contra una paret per tenir protecció i la força del vent a l'enfonsar-la li va causar la mort, era conegut per el renom "el Noi de la Bel"; tot això sense oblidar els 18 ferits de més o menys consideració.

Cap vilatà podia imaginar-se que aquell breu vendaval que havia durat uns pocs minuts, i l'aiguat que el va seguir, hagués produït tantes destrosses a casa nostra. La magnitud es va conèixer després que la pluja torrencial que va seguir al tornado hagués amainat, quan la gent va sortir de les seves cases i va comprovar in situ la gravetat de la tragèdia.

La categoria o grandària d'aquell tornado no es va classificar per manca d'una escala de valors. És a partir de 1971 que a la Universitat de Chicago, als E.E.U.U. en Theodore Fujita va crear la primera escala de T0 a T6 "per classificar la potència dels tornados. Segons l' "Escala Fujita - Pearson" aquell tornado seria T2 per potencia i velocitat del vent d'uns 181 a 250 km/ hora

A grans trets podríem indicar algunes de les destrosses ocasionades per la tempesta: dues finestres trencades a la Casa de la Vila, la cornisa arrancada a l'espardenyeria de la plaça, diversos fanals del c/ de Mar arrancats per la força del vent i escampats al terra i altres que no se sap on anaren a parar; la trencadissa d'una part dels vidres de la part alta de les cases del mateix carrer, una part de la coberta de zinc del Teatre Espanyol (teatre / cine arribat als nostres dies com a Verbena) part de les taules i cadires del Cafè de la terrassa del segon pis del teatre (de ferro i marbre) varen trobar-se als badius de les cases veïnes, on arribaren fent cabrioles com uns saltimbanquis.

Les destrosses mes importants foren a les fàbriques situades al sector de la platja o carrer d'Eduard Maristany i el carrer de la indústria. La tempesta que venia de Nord a Sud, una vegada salvada la muralla de la Serralada de Marina, portava una inclinació fortíssima en direcció als espais oberts del mar, desbaratant i trencant qualsevol impediment que entorpís al seu pas.

A la fàbrica de l'**Anís del Mono**, varen estar uns dies sense treballar per la ruptura de la part superior de una de les seves xemeneies i també la planta de producció tenia petits desperfectes per la violència del tornado.

La refineria **Petrolis Deutsch y Cia.** amb una bona part de la coberta desapareguda quasi completament i la majoria de les teules reposant al fons del mar per la força del vent, deixant descoberts els cavalls de fusta, amb algunes importants esquerdes a les unions dels tirants i tornapunts dels mateixos.

L'empresa **Xarols Charles Le Boeuf**, presentava la paret de tanca de la fàbrica trencada en diversos llocs, la teulada parcialment arrencada i també una bona part de les finestres. Era un edifici de nova construcció i després del pas del cicló, presentava ruptures, esquerdes i esborranys per tot arreu, fins i tot els arbres i les plantes del jardí restaran destrossats, una verdadera catàstrofe de molta consideració la que va deixar el pas d'aquella tempesta.

La fàbrica de **Galetes de Viuda de Palay e Hijos**, part de la cornisa caiguda damunt de l'edifici lateral va provocar l'enfonsament total i la mort d'un treballador aixafat per la runa caiguda al seu damunt; una part dels materials arrancats pel vent varen quedar damunt de la via del Tren.

La refineria de **Sucre de Roger Fonrodona**, vista des de la via del tren, era una gran estiba de sacs que cobrien les parets de l'edifici desbastat i que abans circumdaven l'espai de l'estiba, ningú podria imaginar que no havia passat molt de temps de la seva construcció. El Cicló havia desbastat en pocs minuts una nau, que llavors era sols una pila de deixalles, fustes i ferros de la maquinària utilitzada per el refinat del sucre, quasi la meitat dels edificis de l'empresa havien quedat destruïts.

Situat a la via i enfront de les fàbriques, estava estacionat un **Vagó de mercaderies** buit i que va resultar bolcat per la força del Tornado; allà havia anat a buscat refugi en "Gallina" contra la tempesta i malauradament hi va trobar la mort, de continuar al costat del mar, on es ell guanyava la vida, possiblement hagues viscut.

Una de les indústries més perjudicades llavors va ser **Productos Químics d'Amedeo Cros**, des de l'exterior no resultaven molt visibles, la grandària dels danys assolits per aquesta indústria, una vegada al interior de la gran superfície que ocupava la mateixa, es trobaven dues xemeneies escapades, a moltes teulades havien desaparegut les teules arrancades per magnitud del Tornado, una inacabable pila de runes i amalgama de materials, botes de fusta de totes mides i colors, bombones amb restes de líquids a l'interior, fustes, teules, etc...etc. Dues enormes calderes cilíndriques de varies tones de pes, havien estat desplaçades mes

de trenta i cinc metres, i situades junt amb les piles de carbó, pedra de l'esplanada.

La infinitat de sacs amb Mini, Sal de Sosa o altres ingredients utilitzats per la producció i fabricació dels seus productes, junt amb la manca de sostres i l'aiguat que va caure després del Tornado, el varen transformar en una pasta informe, inútils per l'us a què estaven destinats.

Els forns continuaven cremant, encara que ningú els alimentes, amb la pèrdua que representava, sumat al temps necessari per posar-los totalment en correcte servei.

Unes piles de materials destrossats i deixalles diverses, era el que restava de les naus i magatzems de producció, que s'alçaven airosos en aquell lloc, en un racó un tub de ferro amb la boca fumejant-li vapor; eren les restes d'una costosa màquina per produir àcids químics, res continuava sencer en aquell desolat i dantesc lloc, després del pas d'aquella tempesta de vent i pluja.

La millor notícia va estar que dels 92 treballadors de la fàbrica Cros, ningú va patir cap mal greu, sols alguna contusió.

La majoria de les petites empreses de l'entorn i especialment la fàbrica **d'Alquitrà** i la fàbrica **d'Adobs de Cuïro**, varen sofrir un assolament i devastació similar.

La majoria de les dades contrastades procedeixen de l'Hemeroteca de La Vanguardia.

UN MOSTRARI AMB TOTS ELS COLORS

per Josep M. Sabater

La cosa té una part bona i unes altres de dolentes.

Comencem per la cara bona: s'estan redactant diversos projectes d'urbanització que atenyen al Dalt de la Vila. Es tracta dels carrers Barcelona (entre Quintana Alta i plaça de la Constitució), St. Sebastià i l'etern del carrer de la Costa (inclòs el tram entre la plaça de la Font i el carrer del Temple).

El primer el preparen els serveis tècnics de l'Ajuntament de Badalona, i —un cop aprovat— restaria a l'espera de disposar de partida pressupostària efectiva (impossible preveure per quan); el segon, un arquitecte (d'acreditada solvència), segons encàrrec de l'AMB (Àrea Metropolitana de Barcelona), i possiblement podria disposar de finançament de la mateixa entitat; finalment el tercer el torna a retocar l'arquitecte Marc Manzano, segons encàrrec de la Generalitat de Catalunya, l'execució del qual —a la reunió del 12/03/2012 amb la Junta de l'AVV— l'havia anunciada en Carles Sala, secretari d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya, pel 2013 amb fons a mitges entre l'Ajuntament i l'INCASOL (Institut Català del Sòl): donada la precària situació financera dels pressupostos catalans, l'efectivitat d'aquest compromís és imprevisible.

Les dificultats econòmiques de les nostres administracions fan que —a curt termini— no es pot tenir clar que aquestes urbanitzacions es portin a terme (potser amb l'excepció de la del carrer de St. Sebastià). Tanmateix està bé

aquest estiu s'ha ampliat en el seu tram final). Bé, es tractà de mantenir una relíquia. I poc després es va refer el carrer de les Eres

(arquitectes Jaume Bach i Gabriel Mora), que va seguir les pautes de marcar en els paviments la hipotètica trama de carrers romans que havia dibuixat temptativament en Josep Guitart Duran (*Baetulo. Topografia, urbanismo e historia*, Museo Municipal, Monografies badalonines, núm. 1, 1976).

Després es van fer els carrers Quintana Alta, un primer tram del carrer Barcelona (de Martí Pujol a Quintana Alta) i un petit tram del carrer Lladó (entre el carrer de l'Oli i el de St. Felip i d'en Rosés): van ser unes actuacions semblants a les del Centre, amb plataformes úniques —vol dir sense voreres—, i amb formigó. Una solució correcta, que no seguia la solució del carrer de les Eres per raó de ser *extramurs* de la vila romana. Un criteri diferent, però acceptable.

Ja no fa pas gaire, es van urbanitzar la plaça Constitució, el carrer Vilamajor i el de la Plaça (arquitecte Marc Manzano). Aquí ja es va trencar la pauta del carrer de les Eres i el joc dels paviments va voler evocar uns més que discutibles límits de La Sagrera, amb algunes parts amb pedra granítica irregular i totxos a sardinell (a cantell). Una solució estèticament bonica, però amb pegues de conservació i de confortabilitat pels vianants, i sustentada en un discurs gratuït.

El "Plan E" de Rodríguez Zapatero (*Plan Español para el Estímulo de la Economía y el Empleo*, 2009), amb uns grans cartells en què una "E" enorme venia coronada per una innecessària titlla, com si fos una Ñ, va permetre reurbanitzar el molt castigat carrer de Dalt. La solució —improvisada a corre cuita des dels serveis tècnics municipals, per tal de no perdre els diners— va ser ja

totalment aliena a qualsevol discurs històric o historicista: llambordes "Bètulo" i lloses de formigó per marcar les vores i l'eix central. Bé, perquè es va solucionar un carrer; però malament perquè introduïa una nova manera, incoherent amb les actuacions anteriors al nucli més antic del barri. (Això ve a justificar allò que dèiem abans: que és bo disposar d'una "cartera" de projectes acabats, per tal d'evitar improvisacions).

Tot plegat, un mostrari de solucions. I només hem parlat de paviments: què hauríem de dir de fanals, bancs, papereres, i la resta d'elements de l'espai urbà?

I ara, què? Tot sembla indicar que continuarem ampliant el mostrari. El carrer de la Costa a banda (una altra relíquia), què passarà amb el de St. Sebastià? Tindrem un nou criteri?

Com serà el tram del carrer Barcelona (entre Quintana Alta i Constitució)? Com la plaça? Com el carrer de les Eres? Com el primer tram de Barcelona? És intramurs... quin criteri aplicarà l'Ajuntament?

Seria bo que hi hagués una pauta simple, sòlida i que s'apliqués sempre (amb unes poques variants molt definides) buscant

aquesta coherència necessària en un barri tan especial i tan petit com és ara el Dalt de la Vila. Podrà l'Ajuntament ordenar aquest batibull en què cada projecte, cada arquitecte i cada entitat fa allò que li sembla, marcant el seu (innecessari) protagonisme?

Josep M. Sabater

PD.- Queda per a un altre dia parlar dels criteris de per què reurbanitzar un carrer i no un altre. Qui marca les prioritats i amb quin criteri? Ens han parlat d'una misteriosa fórmula de cercles traçats amb compàs: serà certa?

disposar d'una "cartera" de projectes fets, consensuats i aprovats, de manera que es pugui posar el fil a l'agulla quan hi hagi una oportunitat. En aquest sentit, això seria una notícia amb una part de calç i una de sorra.

Ara anem per la part dolenta: la primera actuació que vam veure des que tinc memòria (devia ser pels primers 80) va ser la del carrer de St. Felip i d'en Rosés, on es va mantenir la tradicional calçada de sauló amb travessers de llambordes granítiques (que

L'opinió dels socis

De petit em van ensenyar a fixar-me en les coses petites ja que les grans desvien l'atenció i no se centren en els temes; en canvi les petites, les normals, denoten com som.

Això és extrapolable a qualsevol situació, i en un barri com el de Dalt la Vila podem trobar un bon exemple d'aquesta observació.

D'un costat ens trobem amb la ineficàcia municipal, tingui el color que tingui, mai ha aconseguit ser coherent amb el nucli històric. No hi ha hagut manera d'unificar criteris i sobretot una mica d'harmonia basada en el bon gust, aquí s'ha fracassat estrepitosament.

Què passa?, s'exigeix als veïns coherència i normatives de com han de ser les finestres, les persianes, els colors etc. perquè estiguin d'acord amb els edificis que tenim, i després ens trobem amb intervencions municipals que ens col·loquen mobiliari urbà, el disseny del qual pertany mes aviat a zones dures de formigó tipus FÒRUM, o es permet a certs veïns reformes d'habitatge on es dona el mateix cas. No enganxen ni amb "Loctite" amb l'entorn, mireu sinó la casa del carrer Sant Felip i de Rosés, just a la zona de l'última intervenció municipal. Per poc que hi pensem ens sobta com s'ha pogut donar permisos per a aquella i, en canvi a unes altres no es pot tocar ni la paret.

En aquesta darrera intervenció que s'ha realitzat a Dalt la Vila, es torna a posar de manifest la falta de criteri unificador del nucli històric, sense fixar-nos en moltes

mes coses -que podríem-; veiem la pavimentació d'aquest nou tram, altra vegada més diferent de la resta i una vegada més desnivells per a tots els gustos. Al final farem la competència a Port Aventura i muntarem una atracció tipus muntanya russa i sobretot els daltvilatans podrem treure profit de l'exposició de tipus de calçades: tenim des de paviments de formigó, asfalt, panot ja deteriorat per antiguitat. Dic això de treure'n profit perquè podrem convidar a tots els ajuntaments perquè vegin el mostrari de sòls: som el nou magatzem BRICO-SÒL.

En fi, particularment sempre he cregut que Dalt la Vila té un problema aritmètic, som pocs votants i això no incentiva als polítics. Al final, malgrat les seves declaracions i manifestacions, governen per als vots i no per als ciutadans, es dona preferència a les zones on els vots han estat majoritaris. I en tenim exemples a cabassos; en fi, les poltrones pesen molt. La societat està canviant i la classe política ha de prendre nota d'una cosa: Ells són nomenats

administradors de la societat i dels béns públics, en cap moment han estat nomenats propietaris, els legítims propietaris som nosaltres que mantenim tot el sistema. Lamentablement, fins a ara, a una gran majoria d'aquesta casta se'ls ha oblidat.

Però no solament la culpa recau en els nostres governants que Dalt la Vila pateixi degradació, nosaltres mateixos també en som culpables. Des del moment en el qual hi ha veïns que diuen obertament que solament els interessa "lo seu", estem

condemnant el futur. Això s'ha esdevingut aquests dies a l'última intervenció municipal (Sant Felip i de Rosés). L'inconvenient d'aquestes actituds ja no és la posició davant de les coses, sinó que a més emetem crítiques a l'AVV acusant-la d'actes que resulta no els ha realitzat... però el desconeixement i la supèrbia són mals aliats. Què passaria si a tots els veïns solament ens interessés "lo nostre"? Fem massa crítiques asseguts prenent un cafè, però després ni tant sols assistim a les assemblees per a saber què passa al nostre entorn; el de sempre i com sempre. Normalment parla més qui més ha de callar, és un mal humà, què hi farem! És el mateix que el joc d'algun representant municipal amb les mitges veritats per a quedar bé amb tothom, cosa que és impossible. La veritat, tard o d'hora, sempre acaba sortint.

Gabriel H. Tafalla

LA SARGA ANTANA
CUINA I CULTURA

Sant Sebastià 2
08911 Badalona
T 93 464 22 16

cooperativisme · productes de proximitat
cuina de qualitat · cultura · concerts
sopars-tertúlia de llibres · sopars-tertúlia de teatre

Visita lasargantana.org o segueix-nos a [facebook.com/lasargantana](https://www.facebook.com/lasargantana)

ESTANC BENEYTO

En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars

exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(Junt Ambulatori President Companys)

Col·labora :

Ajuntament de Badalona

L'A.VV i la redacció del MECO no es fan responsables de les opinions alienes a aquesta entitat. Els escrits aliens a l'entitat i que es publiquin al MECO han d'anar signats i no es permeten els pseudònims.

PARLEM AMB LA GENT GRAN

Avui parlem amb la Mercè Bueso

-Hola, que em veniu a fer la entrevista?

La Mercè parla i riu alhora i las seves mans no paren quietes

- Expliqui'm coses, el que vostè vulgui.

-Vaig néixer l'any 1929. La mare sempre em deia que vaig néixer l'any de l'exposició. Anava a escola a la Torre Mena, que era a prop de casa; un dia sortint de classe un camió que repartia l'aigua de Can Devesa em va atropellar.

Així va començar el calvari de la seva cama.Tenia 5 anys.

-Vaig estar molts anys entrant i sortint de l'hospital. Quan tenia 8 anys estava ingressada i la mare amb va venir a buscar: començava la guerra.

Quan va venir a viure a Dalt la vila?

- Era l'any 1969. Aquí a Dalt la Vila vaig anar a viure al carrer Gaietà Soler número 6 i 8; era una casa molt gran, tenia 11 habitacions, i era la Clínica Sant Jordi. El meu pare era una mena de delegat de la Sant Jordi, des de Barcelona fins a Tordera. Jo, allà, donava el número de tanda a les visites i també conversa als pacients mentre s'esperaven. Alguna vegada també acompanyava als pacients a les consultes perquè hi havia un dentista, un oculista i un metge de medicina general.

La Mercè es va casar a la Parròquia de Santa Maria un 29 de setembre amb en Joan Pascual, que era de Vandellós, i ens comenta que els va casar "Mossèn Pesseta", el rector de l'època conegut popularment amb aquest nom perquè sempre demanava almoines. Al cap d'un any va néixer el seu primer fill; un temps després, una filla. Queda clar que és una dona molt valenta

-Vam anar a viure al carrer Lladó i vaig tenir molta sort amb el veïnat; tothom era molt amable i ens ajudàvem els uns als altres. El meu marit treballava a Can Petit i quan es va quedar sense feina ens va sortir l'oportunitat de agafar el quiosc. Amb el Cinto i la Pepi ens varem entendre molt bé, vam fer el traspàs del negoci de paraula i tots la vam complir.

-El carrer Lladó era ple de canalla i no hi passaven cotxes; tot el dia els meus fills jugaven al carrer, fins i tot una vegada que el meu marit i jo estàvem cansats, ens vam anar a dormir dient als nens que quan entressin tanquessin la porta perquè ja era fosc. Doncs mira, se'n van anar a dormir i el sereno en va haver d'avisar que teníem la porta oberta. Ara estic contenta perquè al carrer hi torna a haver canalleta.

-El quiosc em porta molts records: mira, el primer diari del dia era el del Senyor Costa, del carrer Pujol. Una vegada un noi que venia de l'institut va entrar amb els pantalons trencats i havia d'anar cap el carrer del Mar, i és clar, tenia un problema. Doncs li vaig cosir els pantalons perquè el pobre estava neguitós... I mira el que són les coses que al cap de molts anys, jo estava comprant en una sabateria, se'm va acostar un home i em va dir: "se'n recorda de mi? Vostè una vegada amb va cosir els pantalons!" Em va fer molta gràcia que em saludés; ah! i em va dir que era metge.

-L'obertura del carrer Pujol sí que ens va fer baixar las vendes una mica, molta gent ja no passava per davant del quiosc per anar cap a Bufalà o als instituts però el meu marit, que era una persona molt recta, em va dir que el sol sortia cada dia per a tothom, fent referència al quiosc que van obrir just quan comença la pujada del carrer Pujol, a la plaça de la Medicina.

-Jo sempre he estat contenta d'estar en aquest barri. Mai m'he enfadat amb ningú. Només he trobat a faltar una cosa a la meua vida: poder pujar una escala o ballar sardanes, quan sento música el peu segueix el compàs...

Podríem estar parlant duran dies amb la "Mercè dels Diaris", potser alguna vegada ho farem perquè encara ens queda al tinter parlar de tot el que es podia fer al seu quiosc, des de celebrar aniversaris fins a aprendre-hi a cosir o fer mitja. És molt enriquidor parlar amb ella perquè surts contagiada de la seva vitalitat. Com diria la meua àvia: és una dona molt falaguera.

Roser Cussó i Prat

BAR
CAN JOAN

Plaça de l'Oli, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

dalt la vila
manides · botifarres · pa de coca · vins · xatordada · patés
formatges · carns a la brasa · tapes · xampanyet · embotits ibèrics

Plaça de la font, 6 · 08911 Badalona
Tel. 934 644 121 · 661 422 400

L'OFICINA VIRTUAL DE L'ASSOCIACIÓ

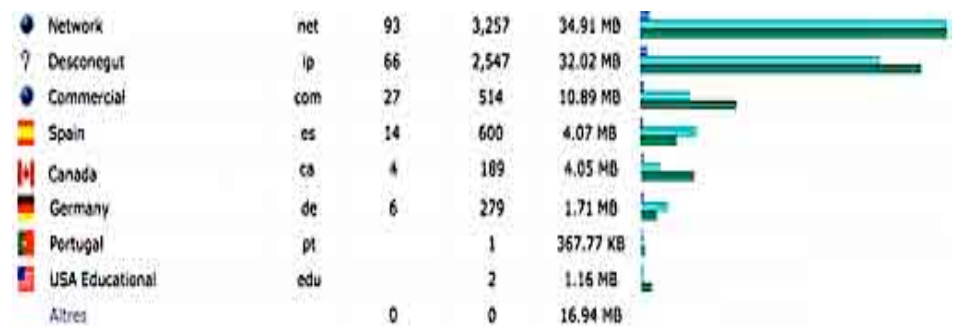
L'associació més aprop dels socis/es

Des del passat dia 1 de setembre d'enguany, la junta de l'entitat ha posat en marxa l'Oficina Virtual de l'A.VV Dalt la Vila. Aquesta modalitat d'administració ens permet estar a la disposició dels socis/es de l'entitat les vint-i-quatre hores del dia i tots els dies de la setmana. Mitjançant aquesta oficina tots els membres de la junta estem intercomunicats per debatre i/o resoldre les diferents problemàtiques que se'ns presentin, alhora que també podem presentar les iniciatives que calgui per a la millora del barri i de tots els daltvilatans.

Els socis i sòcies poden contactar amb la junta des de l'opció **CONTACTAR** de la nostra web (www.daltlavila.cat) També es pot contactar personalment els dies de reunió de junta, que trobareu anotats al calendari/agenda de la nostra web. Esperem que aquest sistema d'administració, apropi més i amb més qualitat la relació entre els/les associats/des i la junta directiva.

WEB DE DALTLAVILA.CAT

Aprofitant les eines que ens ofereix la xarxa, i particularment les aplicacions que estan al nostre abast al "Núvol de la Xarxa", podem atendre millor i més ràpidament les tasques pròpies de l'administració de l'associació. Tots els membres de la junta directiva disposem d'espais de debat, d'accés a la documentació pròpia de l'entitat, i a tots aquells documents i/o fitxers necessaris en la gestió i administració d'una entitat com la nostra.

La WEB de la nostra entitat comença a ser un referent informatiu de Dalt la Vila, i no solament dels daltvilatans, sinó que també ho comença a ser fora de les nostres fronteres. Han connectat amb nosaltres des de: Espanya, Portugal, Alemanya, Canadà, i EE.UU.

Alhora, i a nivell local, ja hem notat un important increment de visites de ciutadans/es de Badalona que cerquen les informacions del nostre barri, i també de la documentació i biblioteca que hi ha a la nostra WEB. Ens alegrem, doncs, que el nostre barri sigui, cada vegada més, un motiu d'interès per a molta gent.

vent's
PERRUQUERIA

T. 931 824 096
Carrer Barcelona 28. 08911 (Badalona)

CALVINAPI

Plaça de Pau Casals. 1

**ROBA ALTERNATIVA
A PREUS ALTERNATIUS
DISSENY'S PROPIS
COL·LECCIONS REDUÏDES**

PATRICIA PARERA
Plaça Pau Casals
(darrera Hospital Municipal)
Dimarts a Divendres:
De 10:30h. a 13:30h.
17:00h. a 20:00h.
Dissabte: 10:30h. a 14:00h.

**VINE AL PETIT COMERÇ
FES BARRI!!!**

www.patriciaparera.com